

δ' ἀληθῶς τὸ μετὰ κασσιτέρου κράμα τοῦ χαλκοῦ κατ' ἐξοχὴν βρο-  
ντίσιον, τὸ μέταλλον τῶν κυμβάλων, καὶ τῶν κωδῶνων ἔπειτα, ἀλλ'  
ἴσως καὶ ὀργάνων πρὸς ἀπομίμησιν βροντῆς ἐν τῷ θεάτρῳ(1).  
Ἔδωκε δ' ἀπ' ἐτέρου πολλοῦ τοῦ ὄνομα εἰς τὰ χαλκοῦχα κράματα  
ἢ ἡχητικῆ κατῶν ἰδιότης. Κατὰ τὸν Höffer (Histoire de la Chimie  
I. 42, 47) ὀνόματα μεταλλικῶν κραμάτων ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ εἶναι δη-  
λωτικὰ τοῦ ἡχοῦ, ἐν δὲ τῷ Λεξικῷ τοῦ Ἰνδοῦ Nakahazi(2) τὸ ὄνομα  
τοῦ ὀρειχάλκου εἶναι Ghoraghushja, ὅπερ σημαίνει σῶμα «φοβε-  
ρῶς ἡχοῦν» καὶ τὸ Ὅμηρικόν: ἦνος χαλκός (Ἰλ. II. 408 κλπ.)  
ἐξηγεῖται ὑπὸ τινῶν: χαλκός ἡχητικός. Εἶδομεν δ' ὡσαύτως (3) τὸ  
δημῶδες: σαματᾶς, δηλοῦν φύλλα ὀρειχάλκου σαματεύοντα τ. ἔ.  
φοροῦντα.

Τὸ βροντίσιον ἠδύνατο βεβαίως νὰ δηλώσῃ παρ' ἡμῖν τὸν μπουῶ-  
ζον. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὄροι τῶν Ἑλλήνων χυμειτῶν—ὁ ἀμβικισμός, ὁ  
κηροτάκης, ἢ εἰλικτὴ θέρμανσις, τὸ δίπλωμα, τὸ ἀφυλίζειν=ἀφαιρεῖν  
τὸ ἔζημα, κλπ.(4)—θὰ ἦσαν χρήσιμοι εἰς τὴν νεοελληνικὴν χυμείαν,  
ἥτις πρὸς τὴν ἑλληνικὴν χυμειτικὴν συνδεομένη θέλει ἀποβάλλῃ  
ὅπωςδῆποτε τὸν χαρακτήρα τοῦ ἐπίγλυδος καὶ μετανάστου. Εἶναι  
δ' ἀπ' ἐτέρου ἀναμφίβολον ὅτι ἢ ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ δημιουργία συντε-  
λεῖται μυστικῶς καὶ διὰ τῶν παλαιῶν ἀδρανειῶν(5) ἃς ἐγείρει καὶ  
ζωογονεῖ ἢ Ἱστορία.

### Δακήματα.

Ἐν τοῖς Λουγδουναίοις παπύροις (ἐκδ. Leemans, V. column. 6.  
σελ. 23) φέρεται: «Ποιήσας πέταλον, ἔχον τετάρτας β', πυρώσας  
βάπ...ις, ἕως λακηθῆ τὸ πέταλον, εἶτα ἄρας τὰ λακήματα, ἔχε εἰς  
ἐξίωσιν τοῦ χρυσοῦ.»

(1) Περὶ τὰ βροντία τοῦ ἀρχαίου θεάτρου (Pauly's Realencycl. σελ. 890).

(2) Παρὰ Strunz, Über die Anf. κλ. σελ. 54.

(3) Λεξικογρ. Ἀρχαίων (Ἀθην. τ. ΚΗ). σελ. 79. Πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἡχοῦ θὰ  
ἠδυνάμεθα ἴσως νὰ συνάψωμεν τὸν δημῶδη πάφλαν. Ἀλλ' εἰς ἄλλοτε περὶ τούτου.

(4) Ἰδ. ἐμὰς Συμβολὰς εἰς τὴν ἱστορ. τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν κλπ.  
σελ. 69. σημ. 79.

(5) Διὰ τῆς φυσικῆς ἀδρανείας ἐξήγησα (Ἰδ. Συμβολὰς κλπ. σελ. 16.) φαινόμενά  
τινα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἐπιστήμης.

